

Sygn. akt D – 33/16

[REDAKTED], dnia 29.09.2016 r.

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED]**

w składzie

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie : Bożena Micewicz

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2016 r. w [REDAKTED] sprawy z odwołania [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTED] z dnia 19 kwietnia 2016 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDAKTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTED] z dnia 19.04.2016 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTED] uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

[REDAKTED]

Członkowie składu

[REDAKTED]

Sygn. akt D-33/16

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29.03.2012 r. wszczęto dochodzenie w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] dotyczącej nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz popełnienia czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, polegającego na:

- (a) działaniu w charakterze pełnomocnika procesowego spółki jawnej [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w sporach sądowych ze współnikiem tejże spółki [REDAKTOWANE] w warunkach konfliktu interesów, a także kontaktowaniu się ze stroną z pominięciem pełnomocnika,
- (b) niezachowaniu należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego poprzez nierzetelne wniesienie pozwu w sprawie prawomocnie zakończonej,
- (c) działaniu sprzecznym z zasadami etyki uderzającym w godność i powagę zawodu polegającym na usiłowaniu podstępного uzyskania dokumentów,
- (d) wyprowadzeniu pieniędzy ze spółki we współpracy z jej drugim współnikiem

Postanowieniem z dnia 30.04.2013 r. dochodzenie w powyższej sprawie zostało umorzone.

Postanowieniem z dnia 30.07.2014 r. sygn. akt. [REDAKTOWANE] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANE] uchylił postanowienie o umorzeniu dochodzenia w niniejszej sprawie wydane przez Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 30.04.2013 r., przekazując sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd uznał za niezasadne twierdzenie, że radca prawny [REDAKTOWANE] jako pełnomocnik reprezentował jedynie spółkę jawną oraz że działając przeciwko jej współnikowi nie działał w konflikcie interesów.

Sąd uznał, iż dla oceny zaistnienia konfliktu interesów lub ryzyka jego powstania wymagane jest zbadanie nie tylko kwestii podmiotowych czy przedmiotowych, lecz również dużo bardziej złożonych, kwestii funkcjonalnych, m.in. związanych ze strukturą organizacyjną reprezentowanych podmiotów oraz ich współników. Jednocześnie, w ocenie Sądu, mec. [REDAKTOWANE] miał pełną świadomość istniejącego sporu w spółce i rozbieżnych poglądów współników tejże spółki na wiele zagadnień, a tym samym nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której mec. [REDAKTOWANE] występował w obronie interesów jednego ze współników spółki jawnej przeciwko drugiemu współnikowi, a jednocześnie występował w imieniu spółki jawnej, a więc de facto w imieniu tego współnika.

W ocenie Sądu w zaskarżonym postanowieniu dokonana ocena prawna nie zawierała rzetelnej i wnikliwej analizy zarzutów: niezachowania należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego poprzez nierzetelne wniesienie pozwu w sprawie prawomocnie zakończonej, oraz działania sprzecznego z zasadami etyki uderzającymi w godność i powagę zawodu polegającego na usiłowaniu podstępного uzyskania dokumentów, oraz wyprowadzenia pieniędzy ze spółki jawnej we współpracy z drugim współnikiem.

Sąd wskazał również, iż pokrzywdzony zgłosił w trakcie postępowania nowe zarzuty dotyczące usiłowania lub dokonania wprowadzenia Sądu Okręgowego w błąd przy okazji występowania z wnioskiem o zwolnienie swojego mocodawcy z kosztów sądowych oraz drugi zarzut dotyczący sfałszowania protokołu rozprawy odbytej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] w dniu 9 marca 2012 r. sygn. akt. [REDAKTOWANE] przeciwko Pokrzywdzonemu z wniosku [REDAKTOWANE] „[REDAKTOWANE]”.

Zastępca Rzecznika rozpoznał ponownie przedmiotową sprawę, przeprowadził szereg dowodów w tym przesłuchał ponownie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - współnika [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz Pokrzywdzonego.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie Zastępca Rzecznika postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz popełnienia czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, polegającego na wyprowadzeniu pieniędzy ze spółki jawnej [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]) we współpracy z jej współnikiem [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 punkty 1) i 2) w zw. z art. 2, art. 3 ust. 2 Ustawy, oraz w zw. z art. 1, art. 2, art. 4 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

umorzyć dochodzenie w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz popełnienia czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, polegającego na niezachowaniu należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego poprzez nierzetelne wniesienie pozwu w sprawie prawomocnie zakończonej

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 punkty 1) i 2) w zw. z art. 2, art. 3 ust. 2 Ustawy, oraz w zw. z art. 1, art. 2, art. 4 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

umorzyć dochodzenie w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz popełnienia czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, uderzającego w godność i powagę zawodu - polegającego na usiłowaniu podstępnego uzyskania dokumentów

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 punkty 1) i 2) w zw. z art. 2, art. 3 ust. 2 Ustawy, oraz w zw. z art. 1, art. 2, art. 4 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

umorzyć dochodzenie w sprawie popełnienia czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, polegającego na kontaktowaniu się ze stroną z pominięciem pełnomocnika,

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 punkt 2) w zw. z art. 42 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył również dochodzenie przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] obwinionemu o to, że:

w okresie od dnia 28.03.2011 r. do listopada 2012 r. radca prawny [REDAKTOWANE] występował jako pełnomocnik procesowy pozwanego [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] Sp. Jawna o pozbawienie [REDAKTOWANE] prawa reprezentacji [REDAKTOWANE] (sprawa SO w [REDAKTOWANE]), i jednocześnie - reprezentując przeciwnika procesowego [REDAKTOWANE] - przyjął pełnomocnictwo do działania w imieniu tejże samej [REDAKTOWANE] w następujących trzech sprawach:

a). Pozwem z dnia 22.10.2011 r. w imieniu [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] pozwał [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 13.223.200 zł (sprawa SO w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE]), a następnie do stycznia 2012 r. reprezentował [REDAKTOWANE] w tym postępowaniu pobierając od jednego współnika [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] kolejne pełnomocnictwa do działania w imieniu [REDAKTOWANE] pomimo

wcześniejszego cofnięcia tegoż pełnomocnictwa przez drugiego współnika [REDACTED]

b). W latach 2012-2014 radca prawny [REDACTED] występował w imieniu [REDACTED] przeciwko [REDACTED] w sprawie o zawiązanie do próby ugodowej (sprawa SR [REDACTED], sygn. akt [REDACTED]), przyjmując w maju 2014 r. nowe pełnomocnictwo do działania w imieniu [REDACTED] podpisane przez jednego współnika [REDACTED] pomimo cofnięcia mu wcześniej pełnomocnictwa przez drugiego współnika [REDACTED]. Tym samym radca prawny [REDACTED] występował w tej sprawie jednocześnie w imieniu [REDACTED] czyli także w imieniu współnika [REDACTED] jak i przeciwko [REDACTED];

W 2011 r. wystąpił w imieniu [REDACTED] przeciwko [REDACTED] o zawiązanie do próby ugodowej (sprawa SR [REDACTED], sygn. akt [REDACTED]) oraz reprezentował [REDACTED] aż do zakończenia tejże sprawy, co nastąpiło na przełomie 2011/2012 r.,

co w rezultacie doprowadziło do sytuacji, że np. 9.03.2012 r. radca prawny [REDACTED] wziął udział jako pełnomocnik procesowy [REDACTED] w rozprawie przed SR w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED], a już 26.03.2012 r. przed SO w [REDACTED] reprezentował [REDACTED] w sprawie przeciwko [REDACTED] toczącej się pod sygn. akt [REDACTED];

a) nadto, polegających na tym, że w opisanych wyżej okolicznościach, radca prawny [REDACTED] reprezentuje bądź reprezentował jako pełnomocnik procesowy [REDACTED] w następujących sprawach:

- a) przeciwko [REDACTED] o przejęcie majątku [REDACTED] - pozew z 9.09.2010 sprawa SO w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nadal w toku,
- b) z powództwa [REDACTED] o przejęcie majątku [REDACTED] sprawa SO w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED], połączona ze sprawą [REDACTED], nadal w toku,
- c) z powództwa [REDACTED] o zapłatę kwoty 35.000 zł (sprawa SR w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] zakończona oddaleniem powództwa);
- d) przeciwko [REDACTED] o zapłatę kwoty 500.000 zł (sprawa SO w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] w toku),
- e) przeciwko [REDACTED] o zawiązanie do próby ugodowej dot. zapłaty kwoty 1.500.000 zł - sprawa SR w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nadal w toku,

przy czym w sprawach wymienionych wyżej pod lit. c), d) oraz e) radca prawny [REDACTED] korzystał z informacji oraz dokumentów, które pozyskał z [REDACTED] będąc wcześniej jej pełnomocnikiem.

Od powyższego postanowienia odwołanie wniósł Pokrzywdzony [REDACTED] zaskarżając je w punkcie II, III, IV i V.

W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł między innymi, iż stanowisko Rzecznika jest błędne i bezzasadne i przede wszystkim nie uwzględnia wytycznych i poglądu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, który wypowiedział się już w tej sprawie. Skarżący stwierdził iż istotą sprawy nie jest to czy Obwiniony wiedział czy nie wiedział o zawartej ugodzie ale to jaka była przyczyna tej niewiedzy. Zdaniem Pokrzywdzonego gdyby radca prawny rzetelnie wykonywał swoje obowiązki pełnomocnika spółki jawnej mógłby z łatwością dowiedzieć się o zawartej wcześniej pomiędzy stronami ugodzie. Nadto obwiniony działał dalej w sprawie pomimo cofnięcia mu pełnomocnictwa w sprawie przez drugiego współnika.

Jednocześnie pokrzywdzony zarzucił, iż błędnie jego zdaniem przyjął Rzecznik, iż brak wskazania dokumentów jakie obwiniony miał uzyskać w rozmowie z Pokrzywdzonym skutkuje brakiem możliwości przypisania Obwinionemu popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na usiłowaniu uzyskania dokumentów w sposób podstępny, Pokrzywdzony zarzucił również iż jego zdaniem bezzasadnie Rzecznik uznał, iż wobec faktu iż Pokrzywdzony -przesłuchiwany ponownie zeznał iż nie pamięta dokładnie czego dotyczy zarzuty o kontaktowaniu się z przez Obwinionego bez pośrednictwa pełnomocnika ze stroną skutkuje brakiem bez zasadnością tego zarzutu.

Odnosnie zaś umorzenia postępowania co do zarzutu reprezentowania przez radcę prawnego jednocześnie [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w wymienionych sprawach skarżący zarzucił iż Rzecznik nie uwzględnił w stanowiska i poglądu Sądu Okręgowego w zakresie wyrażonym w postanowieniu z dnia 30 lipca 2014 roku sygn. akt [REDAKTOWANE]

W ocenie skarżącego Rzecznik odmiennie interpretuje twierdzenia Sądu zawarte w uzasadnieniu w/w Postanowienia.

Sąd Dyscyplinarny stwierdził iż działania Obwinionego są niezgodne z zasadami etyki i były podejmowane w ramach konfliktu interesów.

Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, że Obwiniony działając w imieniu Spółki jawnej nie występował tym samym w imieniu drugiego współnika tj Pokrzywdzonego -co zdaniem Pokrzywdzonego jest poglądem całkowicie nieuzasadnionym i i niemającym oparcia w jakimkolwiek przepisie prawa nadto niezgodne z zasadami logiki.

Sąd Dyscyplinarny rozpoznając niniejszą sprawę ustalił i zawarzył co następuje:

Sąd w całości podziela ustalenia stanu faktycznego dokonane przez Rzecznika i uznaje je za własne.

W niniejszej sprawie Pokrzywdzony zarzuca radcy prawnemu [REDAKTOWANE] iż ten - działając na podstawie pełnomocnictwa procesowego udzielonego mu w imieniu [REDAKTOWANE] przez [REDAKTOWANE] (jako współnika [REDAKTOWANE] uprawnionego do jej reprezentowania) w sposób niestaranny i nierzetelny wniósł w imieniu tejże Agencji pozew o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANE] w sprawie, która wcześniej została prawomocnie zakończona. Pokrzywdzony jest zdania, iż przed wszczęciem przedmiotowego procesu radca prawny [REDAKTOWANE] powinien był zapoznać się z dokumentacją związaną z dochodzonym roszczeniem, aby ocenić czy roszczenia przeciwko [REDAKTOWANE] były zasadne, albowiem wytaczanie niezasadnych roszczeń naraża Spółkę na niepotrzebne koszty.

W ocenie Sądu Zastępcą Rzecznika zasadnie przyjął, iż powyższy zarzut jest całkowicie bezzasadny, przede wszystkim wobec zeznań [REDAKTOWANE] złożonych w czasie jego ponownego przesłuchania (przy ponownym rozpoznaniu sprawy). Świadek ten zeznał między innymi, iż on sam jako współnik reprezentujący [REDAKTOWANE] i zlecający Obwinionemu w imieniu [REDAKTOWANE] wniesienie przedmiotowego pozwu przeciwko [REDAKTOWANE] - nie wiedział nic o nierzetelnych, i sprzecznych z celami tego pozwu, działaniach podejmowanych w imieniu [REDAKTOWANE] przez jej drugiego współnika w osobie Pokrzywdzonego, w szczególności zaś nie wiedział nic o ugodzie, którą Pokrzywdzony, działając w imieniu [REDAKTOWANE], zawarł z [REDAKTOWANE] (będąc wówczas w okresie wypowiedzenia udziału spółkowego w [REDAKTOWANE] zeznał, że nie posiadał wiedzy o zawartej z [REDAKTOWANE] ugodzie i wiedzy takiej nie miał również Obwiniony, Nadto ugoda, na którą powołuje się Pokrzywdzony dotyczyła zupełnie innej sprawy – zapłaty stosunkowo drobnej kwoty 30.000 zł, która nie miała związku z wniesionym przeciwko [REDAKTOWANE] pozewem; tymczasem kwota dochodzona przez [REDAKTOWANE] od [REDAKTOWANE] wynosiła 13 mln zł,

Świadek zwrócił również uwagę że Obwiniony nie podejmował w imieniu [REDAKTOWANO] żadnych działań, które wykraczałyby poza ramy wzajemnych uzgodnień ze świadkiem, jako reprezentantem [REDAKTOWANO] ani też nie podejmował w imieniu [REDAKTOWANO] żadnych decyzji, o których świadek by nie wiedział.

W opisanych wyżej okolicznościach, kwestionowane przez Pokrzywdzonego jako niestaranne i nierzetelne działania i zaniechania radcy prawnego [REDAKTOWANO] nie zawierają zdaniem Sądu znamion przewinienia dyscyplinarnego. W związku z powyższym, należy uznać iż Rzecznik zasadnie umorzył w tym zakresie prowadzone w sprawie dochodzenie.

Zasadnie również Rzecznik umorzył postępowanie w zakresie stawianego przez Skarżącego zarzutu polegającego na działaniu radcy prawnemu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] które jego zdaniem było sprzeczne z zasadami etyki, uderzające w godność i powagę zawodu, polegające na usiłowaniu podstępnego uzyskania dokumentów,

Zdaniem Sądu zarzut ten również jest całkowicie bezzasadny. Słusznie bowiem stwierdził Rzecznik, iż w świetle zeznań świadka [REDAKTOWANO], złożonych w czasie jego ponownego przesłuchania oraz zeznań Pokrzywdzonego stawiane przez Pokrzywdzonego zarzuty nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym niniejszej sprawy.

Zasadnie zdaniem Sądu, Rzecznik Dyscyplinarny uznał, iż już sam fakt nieumiejętności wskazania przez Pokrzywdzonego o jakie dokumenty został poproszony przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] - uzasadnia wniosek, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] zarzucanego mu przez Pokrzywdzonego przewinienia dyscyplinarnego polegającego na usiłowaniu uzyskania dokumentów w sposób podstępny. Sąd nie podziela zarzutu Pokrzywdzonego iż brak wiedzy po jego stronie co do dokumentów wynikał z przewlekłości niniejszego postępowania.

Również ustalenia Rzecznika co do zarzucanych przez Pokrzywdzonego radcy prawnemu [REDAKTOWANO] działań sprzecznych z zasadami etyki, polegających na kontaktowaniu się ze stroną z pominięciem pełnomocnika są w pełni zasadne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebrany przez Rzecznika. Jak wynika w szczególności z zeznań Pokrzywdzonego on sam nie potrafił precyzyjnie wyjaśnić czego dotyczy stawiany zarzut.

Sąd nie podziela zarzutów Skarżącego odnoszących się do działań Rzecznika jakoby ten nie uwzględnił zdania Sądu Dyscyplinarnego wyrażonego w trakcie rozpoznawania odwołania w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO]. Rzecznik w sposób jednoznaczny odniósł się do wytycznych Sądu Dyscyplinarnego.

Bezspornym zdaniem Sądu winno być iż do reprezentacji [REDAKTOWANO] uprawnionymi, w myśl wpisów w KRS byli obaj współnicy tj. Pokrzywdzony oraz jego brat [REDAKTOWANO] - każdy z nich miał prawo do samodzielnego reprezentowania [REDAKTOWANO]

Tym samym, w sporym okresie [REDAKTOWANO] był uprawniony do reprezentowania [REDAKTOWANO] a co za tym idzie wszystkie jego czynności sądowe i pozasądowe podejmowane w imieniu [REDAKTOWANO] były dla tejże spółki prawnie wiążące.

Oceniając całość materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w pełni podzielił i uznał za swój przytoczony pogląd Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO], iż „w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy nie było racjonalnych podstaw do upatrywania w jakimkolwiek działaniu lub zaniechaniu powoda [REDAKTOWANO] zaistnienia po jego stronie powodu rozwiązania spółki jawnej, a takie powody zachodziły po stronie pozwanego [REDAKTOWANO] (skuteczne

wypowiedzenie przez niego udziału w [REDACTED]. W konsekwencji, Obwiniony miał uzasadnione podstawy aby zakładać, iż ostatecznie, to jest po zakończeniu postępowania likwidacyjnego oraz po zakończeniu postępowania sądowego prowadzonego w trybie art. 66 KSH prawo do przejęcia majątku [REDACTED] i [REDACTED] spółki jawnej z siedzibą w [REDACTED] (z obowiązkiem rozliczenia się z Pokrzywdzonym) przyznane zostanie jego mocodawcy, to jest [REDACTED] uprawnionemu w okresie likwidacji do jej jednoosobowego reprezentowania (na takiej samej zasadzie jak Pokrzywdzony)".

W związku z powyższym zdaniem Sądu Obwiniony działał w imieniu [REDACTED] na podstawie prawidłowo udzielonego mu pełnomocnictwa przez wspólnika Spółki Jawnej uprawnionego do reprezentacji [REDACTED]. Spółka osobowa -jaką bezspornie jest Spółka Jawna -może uczestniczyć jako strona w postępowaniach sądowych w charakterze strony. Obwiniony zatem bezspornie na podstawie posiadanego pełnomocnictwa działał w imieniu spółki a nie jej wspólnika. Tym samym wszelkie zarzuty odnoszące się do rzekomego konfliktu interesów zdaniem Sądu nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym niniejszej sprawy

Charakter udzielonego Obwinionemu pełnomocnictwa wynika z zasad jakimi kieruje się organizacja Spółki Jawnej jako spółki osobowej prawa handlowego uregulowanymi przepisami prawa. Stroną stosunku łączącego wierzyciela ze spółką jawną nie są jej wspólnicy, lecz sama spółka jawna. Podmiotem nabytych praw i zaciągniętych zobowiązań też jest sama spółka jawna (to ona sama, nie zaś wspólnicy jest m.in. stroną jakiegokolwiek zawartej przez siebie umowy). Wobec osób trzecich kontrahentem jest więc spółka jawna, a nie jej wspólnicy. Jeśli spółce przysługują roszczenia, to z pozwem do sądu osoby reprezentujące spółkę winny wystąpić w imieniu spółki, a nie w imieniu jej wspólników. Spółka osobowa prawa handlowego może bowiem uczestniczyć we wszelkiego rodzaju postępowaniach cywilnych w charakterze strony. Tym samym brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla stawianej przez Pokrzywdzonego tezy, jakoby reprezentując [REDACTED] Obwiniony miał działać tym samym także w imieniu własnym Pokrzywdzonego, a co za tym idzie występując równolegle w sprawach przeciwko Pokrzywdzonemu miał działać w warunkach konfliktu interesu.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku winy Obwinionego, Rzecznik prawidłowo umorzył postępowanie i w tym zakresie.

Tym samym Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia

Postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia.

[REDACTED]

[REDACTED]